

Vi hædre Tietgens Minde, denne geniale Mand, vi hædre ham ved at oprejse et Mindesmærke for ham, men den Aand, som var over ham, den, som bidrog til at hæve vort Fædreland efter Ulykkens Aar, den lade vi haant om! St. Thomas er Udfaldsporten; fra denne Havn kunne vi sende vore unge Mennesker ud og derved bidrage til at skabe dygtige Handelsmænd.

Slagordet i denne Sag har været, at vi skulle sælge for Øernes Skyld. Hvor opofrende er det ikke, hvor uegennyttigt er det ikke, særlig naar man sammenligner det med, hvorledes England og Tyskland betragte denne Sag. I Tyskland er der for Øjeblikket Kolonikongres, og der tager man neppe Hensyn til, hvad det er, som Kolonierne ønske, man drøfter derimod Spørgsmaalet om, hvorledes Kolonierne skulle administreres, saaledes at de kunne blive en Støtte for Tysklands oversøiske Handel og et Afløb for Befolkningens Udvidelsestrang. I Overensstemmelse hermed har den tyske Udenrigsminister, Friherre v. Reichshofen, blandt andet udtalt, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Enhver, der nu til Dags staar i det offentlige Liv og tager Del i Arbejdet for Fædrelandets Vel, maa, enten han vil eller ej, indrømme, at den koloniale Udvikling maa fremmes. Den Bevægelse, der er fremme til Erhvervelse af Kolonier og Deltagelse i den oversøiske Skibsfart, er hverken mere eller mindre end Udtrykket for den Kendsgerning, at vor Nation er bestemt paa i Nationernes Konkurrence at anvende al den Kraft, den raader over, paa Udviklingen af Industri, Handel og Skibsfart.“ Gehejmelegationsraad Dr. Stuebel udtalte paa Kolonialforeningens Vegne: „Det er ikke en enkelt Mands eller et Partis Lune, der har draget os ind paa Kolonialbevægelsen, det er en elementær Folkekraft, der har virket her — den samme, som har gjort Ende paa vor nationale Splittelse — Kolonialbevægelsen er ikke andet end det ustandselige Fremskridt. *Skulle vi opgive vore Kolonier? Nej, saa vidt ere vi nu til Dags komne, at ingen tør paatage sig det Ansvar over for Samtiden eller Efterverdenen at tage en saadan Beslutning.* Fremad maa vi, drevne af elementær Folkekraft; end ikke den genstridigste er i Stand til at standse Hjulet.“ Saaledes taler man i Tyskland om Kolonierne og deres Betydning, og man siger ogsaa noget andet. En ung dansk Radikaler, der har været paa Rejsestipendium nede i Tyskland, har meddelt, at allevegne — det er ikke parla-

mentarisk at sige det, men han siger det saaledes — griner man af os; man kalder os „die dummen Dänen“ dernede, fordi vi ville sælge vore Øer, men vi ere naturligvis klogere end Tyskerne. — Paa de engelsk-vestindiske Øer har der naturligvis ogsaa været Ønsker om at komme bort fra England og komme ind under Amerika, fordi de lide under de samme elendige Sukkerkonjunkturer som vi, men den engelske Minister, Mr. Chamberlain, har ligeledes et ganske andet Syn paa de engelsk-vestindiske Øer, end vi have paa vore, idet han blandt andet har udtalt i Anledning af et Lovforslag, der var fremme om at støtte Øerne med Tilskud, følgende: „Hvis Storbritannien nu opgiver sine vestindiske Besiddelser og det af den Grund, at de i Øjeblikket staa sig daarligt, da vil det være et Tegn paa, at England har mistet de Følelser, som paabyde en Nation altid at holde de Traditioner i Ære, som den har nedarvet fra Fædrene.“

Der er ikke megen Anledning for mig til at komme ind paa at tale om Forholdene derovre paa Øerne, fordi jeg har berørt det tidligere. Der er dog et enkelt Punkt, som jeg vil tillade mig at komme ind paa. Jeg vil blot bemærke, at der er stor Forskel paa St. Croix og St. Thomas, de have helt forskellige Interesser. St. Thomas har ingen Sukkerplantager og berøres derfor ikke af Sukkerkrisen, den har derimod en betydelig Skibsfart. Alene det hamborgsk-amerikanske Dampskibsselskab har 40 Skibe, der regelmæssigt anløbe St. Thomas som Hovedstation. Paa Grund af de amerikanske Kystfartlove vil St. Thomas sandsynligvis miste den Trafik, naar Øerne blive amerikanske, og den Krigshavn, som antagelig vil blive anlagt, vil neppe yde nogen Erstatning. Overhovedet har Amerikas Handelskredse neppe megen Fornøjelse af at interessere sig for Evro-pas Handel og Skibsfart, og de ville sikkert lægge denne Handel og denne Skibsfart alle de Hindringer i Vejen, de kunne. Men med den meget sandsynlige Betragtning af Forholdene, som de ville blive i Fremtiden, for Øje, vil jeg sige, at under Danmark har St. Thomas Udsigt til, naar Panama-kanalen gennemføres, at blive en af de første Handelspladser i Verden, og det tror jeg nok har nogen Betydning for Danmark. Men hvorledes ville Forholdene blive under Amerika? Der vil altsaa efter al Rimelighed blive en Krigshavn, og der vil neppe blive megen Plads til Handelsskibe. Den nuværende Befolkning, som lever og har sit Erhverv af Handel og Skibsfart, vil